

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 30 lipca 2021 r.

DIH-3.707.47.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/60/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) - po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. z dnia 6 maja 2021 r. (nr akt kontroli: NR.8361.42.2021.RP), na mocy której Panu Piotrowi Szkwarek prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą AUTO POMOC Szkwarek Piotr w Słubicach, wymierzono karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o *informowaniu o cenach towarów i usług* (Dz. U. z 2019 r., poz. 178), z tytułu naruszenia art. 4 ust. 1 ww. ustawy w związku z naruszeniem §10 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U. z 2015 r., poz. 2121), co wyraziło się uwidocznieniem cen oferowanych usług w cenniku w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości w przypadku 11 spośród 47 pozycji ujętych w cenniku, Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniu 11 i 18 marca 2021 r. inspektor reprezentujący Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. (zwanego dalej: „*Lubuskim WIIH*” bądź „*organem pierwszej instancji*”), działając na podstawie upoważnienia nr NR-44/2021 z dnia 8 marca 2021 r., przeprowadził czynności kontrolne w auto pomoc drogowa ... w Słubicach, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej również: „*stroną*”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021, poz. 162), (zwanego dalej: „*Prawem przedsiębiorców*”), do przedsiębiorcy skierowano zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 25 lutego 2021 r. (sygnatura: NR.8361.42.2021) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m. in. kontrolę prawidłowości uwidaczniania cen w zakresie prowadzonej

działalności usługowej, kontrolę rzetelności uwidaczniania cen oraz prawidłowość naliczania i pobierania opłat za wykonane usługi. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 26 lutego 2021 r. Czynności kontrolne zostały przeprowadzone w obecności przedsiębiorcy.

W toku kontroli sprawdzano m. in. przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. z 2019 r. poz. 178), (zwaney dalej: „*ustawą o informowaniu o cenach*”) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług (Dz. U z 2015 r., poz. 2121), (zwanego dalej: „*rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen*”). Ustalono, że ww. przedsiębiorca świadczy usługi w zakresie obsługi kolizji i wypadków drogowych oraz holowania i przewożenia pojazdów ciężarowych i zestawów pojazdów, holowania i przewożenia pojazdów dostawczych i osobowych na wniosek Policji, organów administracji państwowej i samorządowej oraz na zapotrzebowanie firm i osób prywatnych.

W wyniku podjętych działań kontrolnych stwierdzono, że ww. przedsiębiorca w opracowanym przez siebie cenniku, w przypadku 11 pozycji oferowanych usług (spośród 47 pozycji ujętych w cenniku) uwidoczniał ceny w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj. w zakresach cenowych „*od - do*”, co dało podstawę do przyjęcia, że została naruszona dyspozycja zawarta art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Szczegółowy wykaz zakwestionowanych pozycji cennika zawarto w protokole kontroli oraz cenniku.

Kontrolowany przedsiębiorca poprawił cennik i przekazał go do akt kontroli w dniu 18 marca 2021 r.

Przedstawione powyżej ustalenia udokumentowano w protokole kontroli z dnia 18 marca 2021 r. (nr akt kontroli: NR.8361.42.2021).

W związku ze stwierdzonymi nieprawidłowościami, pismem z dnia 8 kwietnia 2021 r. (nr NR.8361.42.2021.RP) Lubuski WIIH zawiadomił ww. przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia kary pieniężnej na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z uwagi na niewykonanie obowiązków w zakresie uwidocznienia cen w cenniku oferowanych usług w sposób jednoznaczny i budzący wątpliwości, które dotyczyły 11 spośród 47 pozycji ujętych w cenniku. W piśmie tym, stosownie do wymogów art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r., poz. 256 ze zm.), (zwaney dalej: „*kpa*”), strona została poinformowana o przysługującym jej prawie do czynnego udziału w postępowaniu, tj. m. in. do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań w przedmiotowej sprawie w terminie 7 dni od dnia doręczenia zawiadomienia. Ponadto, w związku ze wszczęciem postępowania administracyjnego, Lubuski WIIH, pismem z dnia 8 kwietnia 2021 r. wezwał stronę do przekazania informacji o wielkości obrotów i przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary pieniężnej. Niniejsze pismo strona odebrała w dniu 9 kwietnia 2021 r.

W odpowiedzi na otrzymanie zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego, w piśmie z dnia 13 kwietnia 2021 r. (nadany w placówce operatora pocztowego Poczty Polskiej w dniu 14 kwietnia 2021 r., data wpływu do Inspektoratu IH w Gorzowie Wlkp.: 19 kwietnia 2021 r.) strona dostarczyła informację o wielkości obrotów i przychodu za rok 2020 oraz przedstawiła własne stanowisko w przedmiotowej sprawie. Przedsiębiorca stwierdził, że niewykonalnym w jego przypadku jest spełnienie wymogu

zawartego w przepisie wskazanym w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, albowiem ze względu na specyfikę usług świadczonych w terenie, na drodze lub innym miejscu poza siedzibą firmy - nie może umieścić cennika w miejscu sprzedaży i świadczenia usług. Przedstawił również argumentację dotyczącą stosowania zakresów cenowych „od - do” zawartych w cenniku. W swoim piśmie strona powołała się na art. 21a) ust. 3 pkt 1 i 2 Prawa przedsiębiorców („prawo do popełniania błędu”). Ponadto, wskazała na bardzo trudną kondycję finansową firmy mającej związek z epidemią, w następstwie czego zmuszona była dokonać sprzedaży pojazdu pomocy drogowej.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego Lubuski WIIH decyzją z dnia 6 maja 2021 r. (nr akt sprawy: NR.8361.42.2021.RP) nałożył na ww. przedsiębiorcę karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych), na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niedopełnienia obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 tejże ustawy w związku z §10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, które polegały na uwidocznieniu cen w cenniku oferowanych usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości. Uwidocznienie cen w zakresach cenowych „od - do” (w tzw. „widetkach cenowych”) pozbawiało konsumenta wiedzy o rzeczywistej cenie danej usługi i uniemożliwiało zamawiającym daną usługę dokonanie porównań cen usług z cenami innych podobnych usług oferowanych przez innych przedsiębiorców. Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 7 maja 2021 r.

Pismem z dnia 11 maja 2021 r. (nadanym w placówce operatora pocztowego Poczty Polskiej w dniu 18 maja 2021 r.; data wpływu do organu pierwszej instancji: 20 maja 2021 r.) strona złożyła do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwanego dalej: „Prezesem UOKiK”) odwołanie od ww. decyzji i wniosła o uchylenie nałożonej na nią kary pieniężnej. W uzasadnieniu odwołania poinformowała, że nie zgadza się z interpretacją organu zawartą w decyzji, a przedstawione w dokumentach (kopiach faktur oraz kosztorysów) ceny nie budzą żadnych wątpliwości. Przedsiębiorca wskazał nadto, iż niewykonalnym w jego przypadku jest spełnienie wymogu zawartego w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, gdyż z uwagi na specyfikę prowadzonych usług, które polegają na świadczeniu usług w terenie, na drodze lub innym miejscu poza siedzibą firmy, nie może umieścić cennika w miejscu sprzedaży i świadczenia usług. Stwierdził, że organ pierwszej instancji nie podał żadnej podstawy prawnej, która nakładałaby na niego obowiązek umieszczania cennika w Internecie czy też udostępniania go klientom w formie zdjęcia za pośrednictwem wiadomości sms. W swoim piśmie strona wskazała na przepisy ustawy Prawo przedsiębiorców (art. 8; art. 10 pkt 1 i 2; art. 11 pkt 1; art. 12), w tym powołała się na art. 21a) tejże ustawy (tzw. prawo do popełniania błędu). Cytując treść art. 189f kpa oraz powołując się na *Dyrektywę 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom*, strona skarżąca stwierdziła, że organ powinien odstąpić od nałożenia kary z uwagi na znikome naruszenie.

Wobec powyższego, pismem z dnia 8 czerwca 2021 r. Prezes UOKiK poinformował ww. przedsiębiorcę o wszczęciu postępowania administracyjnego w związku z wniesionym odwołaniem oraz poinformował, że przed wydaniem rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie, stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym

przysługuje, na mocy art. 10 §1 kpa, prawo do zapoznania się z aktami sprawy, a także wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień. Dodatkowych materiałów i dowodów do sprawy nie wniesiono.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zwraca uwagę, że zgodnie z treścią art. 4 ustawy o cenach, przedsiębiorca ma obowiązek w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidocznić cenę w sposób **jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen**. Zapis ten doprecyzowuje §10 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, który wskazuje, iż ceny za usługi podaje się wraz z dokładnym określeniem rodzaju i zakresu usługi. Zgodnie z §10 ust. 2 ww. rozporządzenia, przy uwidacznianiu cen za usługi mogą być podawane stawki godzinowe, stawki procentowe, ceny za kilometr i inne stawki przeliczeniowe, które powinny zawierać **wszystkie elementy składowe ceny**. Natomiast, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o cenach pod pojęciem ceny należy rozumieć wartość wyrażoną w jednostkach pieniężnych, którą kupujący jest obowiązany zapłacić przedsiębiorcy za towar lub usługę.

Niezrealizowanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach powoduje - zgodnie z art. 6 ust. 1 ww. ustawy - nałożenie kary pieniężnej w wysokości do 20.000 zł. Przepis ten, w sposób niewymagający dodatkowych założeń i wykładni, nakazuje wojewódzkiemu inspektorowi Inspekcji Handlowej wymierzyć karę pieniężną podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie miało charakter jednostkowy, a w trakcie kontroli przystąpiono do wykonywania zaleceń inspektorów i na dzień wszczęcia postępowania wszystkie nieprawidłowości zostałyby wyeliminowane. Dowiedzenie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Jednocześnie, w myśl art. 6 ust. 3 ww. ustawy przy ustalaniu kary pieniężnej uwzględnia się stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Niniejsze postępowanie administracyjne prowadzone jest w związku z odwołaniem wniesionym przez stronę od decyzji Lubuskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. z dnia 6 maja 2021 r. (nr akt kontroli: NR.8361.42.2021.RP), na mocy której na przedsiębiorcę nałożono karę pieniężną w wysokości 200 zł (słownie:

dwieście złotych) z tytułu niewykonania obowiązków o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach w związku z naruszeniem §10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen.

Czynności kontrolne prowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż ww. przedsiębiorca nie dopełnił obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, w związku z naruszeniem §10 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. W toku przeprowadzonych czynności kontrolnych stwierdzono bowiem, że cennik usług sporządzony i udostępniony przez stronę budzi wątpliwości co do wysokości cen. Przedsiębiorca przy 11 pozycjach usług (na 47 pozycji ujętych) w cenniku, zamieścił ceny (za ryczałt oraz przejechane kilometry) w sposób niejednoznaczny, a mianowicie ceny powyższych usług zostały wskazane w formie zakresów cenowych „od - do” (tzw. „widetek cenowych”).

Po przeanalizowaniu całokształtu materiału dowodowego, organ drugiej instancji nie miał wątpliwości co do naruszenia przepisów dotyczących informowania o cenach i ich uwidaczniania. Stan faktyczny zgromadzony w protokole kontroli i aktach sprawy (w tym w Cenniku usług 2021) nie budzi żadnych wątpliwości organu drugiej instancji. Lubuski WIIH słusznie bowiem uznał, że wskazany przez stronę sposób oznaczania cen metodą „od - do” nie wypełnia dyspozycji zawartej w art. 4 ustawy o cenach. Określanie cen w ten sposób z całą pewnością nie spełnia wymagań zawartych w ww. artykule, w szczególności biorąc pod uwagę zakres wahań jaki występuje w cenniku strony, takich jak np.: ryczałt: 250,00-400,00 (tabela 1/Specjalistyczne pojazdy Pomocy Drogowej do 7,5t. DMC/Iveco Daily - platforma H - 90 VK); każdy przejechany km: 12,00-18,00 (tabela 4/Specjalistyczny ciągnik siodłowy + naczepy). Wobec powyższego, konsument przed skorzystaniem z usług ww. przedsiębiorcy nie będzie posiadał wiedzy jaką kwotę w rzeczywistości zapłaci. Taką wiedzę uzyska dopiero przy zapłacie za daną usługę lub jeżeli podejmie dodatkowe działania kierując pytania do przedsiębiorcy, co nie będzie równoznaczne z wypełnieniem obowiązków przedsiębiorcy, jakie nakłada na niego ustawa o informowaniu o cenach, tj. uwidocznienie informacji o cenie w miejscu świadczenia usług w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

Podkreślić przy tym należy, że obowiązujące przepisy prawne nie przewidują żadnych odstępstw w zakresie uwidaczniania cen usług ze względu na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej czy też jej specyfiki. Przepisy te są prawem powszechnie obowiązującym i dotyczą każdego przedsiębiorcy świadczącego usługi lub dokonującego sprzedaży detalicznej towarów.

Z treści skarżonej decyzji wynika, że Lubuski WIIH przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej kierował się wytycznymi wynikającymi z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, dokonując prawidłowej, zdaniem Prezesa UOKiK, oceny stopnia naruszenia obowiązków, dotychczasowej działalności przedsiębiorcy oraz wielkości jego obrotów i przychodu.

Po ponownym przeanalizowaniu powyższych przesłanek Prezes UOKiK zważył i stwierdził:

- **stopień naruszenia obowiązków:** czynności kontrolne przeprowadzone wobec strony postępowania wykazały, iż kontrolowany podmiot nie dopełnił obowiązków wynikających z art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, tzn. w opracowanym

przez siebie cenniku, w przypadku 11 pozycji (na 47 podanych) uwidocznili ceny usług w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, tj. w zakresach cenowych „od - do”. W konsekwencji powyższego, uwidocznienie cen usług w formie „widełek cenowych” pozbawiło konsumenta wiedzy o prawdziwej cenie danej usługi oraz uniemożliwiło zamawiającym usługę dokonanie porównań cen usług z cenami usług podobnych oferowanych przez innych przedsiębiorców, a tym samym nie pozwalało na dokonanie świadomego i najbardziej korzystnego pod względem ekonomicznym wyboru. Jak wskazuje ustawodawca, konsumenci mają prawo do uzyskiwania dostępu do rzetelnej, pełnej i czytelnej informacji o cenie/cenie usługi. Także cenniki, pełniące rolę informacyjną, powinny stanowić źródło jasnej i precyzyjnej wiedzy w zakresie ceny danej usługi, w tym jej konkretnej wysokości. Przechodząc na grunt przedmiotowej sprawy, nie sposób uznać, że waga naruszenia w przypadku była znikoma, ponieważ uchybienia strony dotyczyły 11 pozycji usług spośród 47 pozycji wykazanych w cenniku, co zostało dowiedzione przez organ;

- **dotychczasowa działalność podmiotu:** analizując powyższą przesłankę należy mieć na względzie fakt, że Lubuski WIIH dotychczas nie nakładał na stronę kar pieniężnych z tytułu naruszenia przepisów ustawy o informowaniu o cenach oraz strona podjęła działania zmierzające do wyeliminowania uchybień, które jej dotyczyły (poprawiła cennik i przekazała go do akt kontroli w dniu 18 marca 2021 r., o czym świadczy adnotacja w protokole kontroli). Z drugiej jednak strony, przez długi, 35-letni okres prowadzenia przez nią działalności gospodarczej (zgodnie z wpisem dokonany w CEIDG strona prowadzi działalność od 4 listopada 1985 r.) strona winna była nabyć niezbędną wiedzę o zobowiązaniach jakie na niej ciąży i zadbać by wszystkie pozycje ujęte w cenniku zostały oznaczone cenami w sposób czyniący zadość obowiązującym przepisom, bez podawania zakresów cenowych, zdecydowanie dezinformujących klientów. Obowiązek uwidaczniania cen w sposób w pełni zrozumiały, jednoznaczny i niebudzący żadnych wątpliwości wynika z podstawowych przepisów i powinien być bezwzględnie respektowany. Ponadto, należy mieć na względzie, że strona w dniu 26 lutego 2021 r., tj. 12 dni przed rozpoczęciem kontroli otrzymała zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli (pismo z dnia 25 lutego 2020 r., znak: NR.8361.42.2021) ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli obejmującego m. in.: *„Kontrolę prawidłowości uwidaczniania cen w zakresie prowadzonej działalności usługowej”* oraz *„Kontrolę rzetelności uwidaczniania cen oraz prawidłowość naliczania i pobierania opłat za wykonane usługi”*. Zatem, po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien był przewidzieć konsekwencje zapowiedzianej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia zawczasu odpowiednich działań w celu wyeliminowania nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. Nieprawidłowości zostały ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przesłanek faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli podpisanym przez stronę, bez wnoszenia uwag, w dniu 18 marca 2021 r. (nr akt kontroli: NR.8361.42.2021);
- **wielkość obrotów i przychodu:** odnosząc się do trzeciej przesłanki określonej w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach należy stwierdzić, że strona przedłożyła na

rzecz organu pierwszej instancji informację o wysokości dochodów i obrotu osiągniętego za 2019 r. W oparciu o przedłożoną informację oraz na podstawie oświadczenia przedsiębiorcy, Lubuski WIH ustalił, że podmiot ten należy do kategorii mikroprzedsiębiorców zgodnie z art. 7 ust. 1 Prawa przedsiębiorców.

Mając na względzie powyższe, po ponownym przeanalizowaniu zgromadzonego materiału, organ odwoławczy uznał odwołanie strony za bezzasadne. W opinii Prezesa UOKiK, wymierzona przez Lubuski WIH stronie kara została ustalona w sposób prawidłowy, w oparciu o przesłanki zawarte w art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach i znajdowała uzasadnienie w zgromadzonym materiale dowodowym. W toku kontroli bezspornie wykazano uchybienia strony, które polegały na uwidocznieniu cen usług w cenniku w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości, poprzez ich uwidocznienie w formie zakresów cenowych „od - do”. Uwidaczanie informacji o cenie w sposób niejednoznaczny czy budzący wątpliwości nie może wprowadzać konsumentów w błąd, a obowiązkiem przedsiębiorcy jest umożliwienie i stworzenie takich warunków dokonywania transakcji handlowych, w których klient uzyskuje jasną i przejrzystą informację o wysokości ceny usługi którą jest zainteresowany (bez wskazywania widełek cenowych).

Zdaniem Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji zasadnie uznał, iż strona dopuściła się naruszenia wymagań prawnych w zakresie informowania konsumentów o cenach towarów oraz ich uwidaczania w stopniu uzasadniającym wymierzenie kary pieniężnej.

Prezes UOKiK wskazuje dalej, że cechą charakterystyczną sankcji administracyjnej, a taką jest właśnie kara pieniężna nakładana na podstawie przepisów o informowaniu o cenach, jest jej automatyczne stosowanie wobec podmiotu ponoszącego przypisaną mu obiektywną odpowiedzialność za naruszenie ciążących na nim obowiązków. Samo zaś stwierdzenie - udowodnienie faktu braku właściwej informacji w zakresie m. in. ceny towaru czy usługi jest wystarczającą przesłanką do nałożenia kary pieniężnej. Nie ma przy tym znaczenia czy niedopełnienie obowiązku uwidaczania cen w określony sposób nastąpiło w winy (umyślnej czy nieumyślnej) kontrolowanego czy też nie. Dodatkowo, wskazać należy, że ustawa nie przewiduje możliwości badania przez organ Inspekcji Handlowej istnienia winy, bądź jej braku po stronie podmiotu, u którego ujawniono nieprawidłowości. Zatem, samo stwierdzenie w wyniku kontroli, że określony podmiot nie zrealizował ciążącego na nim obowiązku ustawowego powoduje konieczność nałożenia kary pieniężnej, która jest sankcją administracyjną. Prezes UOKiK zaznacza, że od przedsiębiorcy, jako profesjonalnego uczestnika obrotu gospodarczego oczekuje się znajomości przepisów m. in. w zakresie regulacji dotyczących właściwego informowania o cenach oferowanych usług. Przedsiębiorca powinien był dołożyć należytej staranności, aby jego działalność była prowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Ponadto, organ drugiej instancji informuje, że nadrzędnym celem ustawy o informowaniu o cenach jest ochrona interesów konsumentów oraz prawidłowa konkurencja między przedsiębiorstwami. Rzetelna, nie budząca zastrzeżeń informacja o cenie usługi jest bardzo istotna i służy właściwemu poinformowaniu o niej nabywcy, a także stwarza identyczne warunki dla podmiotów prowadzących działalności gospodarczą. W niniejszym przypadku przedsiębiorca wprowadził zaprzestał naruszenia prawa i poprawił cennik usług, jednakże podkreślić należy, że nastąpiło to dopiero w wyniku przeprowadzonej kontroli. Jednocześnie, fakt zaprzestania naruszenia przepisów prawa

i podjęcia działań naprawczych nie zwalnia strony z odpowiedzialności za niedopełnienie obowiązków stwierdzonych w dniu kontroli.

Strona skarżąca w uzasadnieniu odwołania wskazała na aspekty związane ze specyfiką prowadzonej działalności usługowej i wywiodła, że w przypadku wykonywania przez nią różnorodnych usług pomocy drogowej (takich jak np.: obsługa kolizji i wypadków drogowych, holowania i przewożenia pojazdów) nie znajduje zastosowania przytoczona podstawa prawna zawarta w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Dodała również, że organ pierwszej instancji nie podał żadnej podstawy prawnej, która nakładaby na niego obowiązek umieszczania cennika w Internecie czy też udostępniania klientom zdjęć posiadanego cennika w formie sms.

Odpowiadając na powyższe argumenty strony Prezes UOKiK stwierdził, że są one nietrafione. Po pierwsze, należy mieć na względzie fakt, iż Lubuski WIIH wydając decyzję administracyjną nie kwestionował braku cennika jako takiego i miejsca jego uwidaczniania w przypadku specyficznego rodzaju usług jakie świadczy przedsiębiorca, lecz zgłaszał zastrzeżenia co do sposobu podawania cen w odniesieniu do niektórych pozycji wymienionych w cenniku usług (z uwagi na brak w cenniku wszystkich elementów składowych ceny), gdyż ceny te były wyszczególnione w tzw. „widelkach cenowych”. Zgodnie z brzmieniem zawartym w art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach *„cenę (...) towaru (usługi) uwidacznia się w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen”*. W świetle powyższego przepisu nie można uznać, że kontrolowany przedsiębiorca spełnił powyższy wymóg, ponieważ weryfikując w dniu kontroli „Cennik 2021” trudno było jednoznacznie stwierdzić jaka jest rzeczywista i właściwa cena 11 usług (spośród 47) w nim wymienionych. Konsument zlecając wykonanie danej usługi u skarżącej strony musiał się bowiem liczyć z tym, że nie otrzymał informacji odnośnie konkretnej wysokości ceny, co mogło również sprzyjać nadużyciom ze strony przedsiębiorcy, a to w konsekwencji przemawiało na niekorzyść konsumenta. Klient ma prawo do dysponowania rzetelną wiedzą na temat dokładnej ceny usługi którą chce zlecić wybranemu przedsiębiorcy.

Po drugie, organ drugiej instancji zauważa, że kontrolowany przedsiębiorca w dniu kontroli, tj. 11 marca 2021 r., w miejscu świadczenia usług (siedzibie firmy) posiadał jednak cennik oferowanych usług, a więc jego umieszczenie w miejscu świadczenia usługi było możliwe do wykonania, wbrew temu jak utrzymywała w późniejszym odwołaniu strona. Potwierdzeniem tego faktu jest następujący zapis zawarty w protokole kontroli: *„Przełgądając ofertę usługową stwierdzono, że przedsiębiorca w miejscu świadczenia usług udostępnił cennik usług w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów. Powyższe spełnia przepisy wynikające z § 11 ust. 1 rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r., który mówi, że „W miejscu świadczenia usług udostępnia się cennik w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów”*. Ponadto, odnosząc się jeszcze do podniesionej przez stronę kwestii niemożności umieszczenia cennika w miejscu świadczenia usług jakimi są: droga, teren, miejsca poza siedzibą firmy, Prezes UOKiK wyjaśnia, że w przypadkach gdy z uwagi na specyfikę świadczonej usługi niemożliwe jest uwidocznienie cennika, zastosowanie znajduje przepis zawarty w § 11 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, który stanowi, że: *„w przypadku świadczenia usług wyłącznie u konsumenta cennik przedstawia się konsumentowi w formie pisemnej lub elektronicznej*

przed wykonaniem usługi". Organ odwoławczy uważa, że w przypadku usług świadczonych poza siedzibą przedsiębiorcy np. w tzw. „terenach”, na drodze czy u klienta, uwidocznienie cennika może nastąpić w różnej formie, np. na stronie internetowej firmy bądź przy zamawianiu usługi telefonicznie - poprzez udostępnienie klientowi zdjęcia posiadanego cennika za pośrednictwem komunikacji sms. Zatem, stanowisko Prezesa UOKiK w tym względzie jest zbieżne z kontrargumentacją wskazaną przez Lubuski WIIH w treści skarżonej decyzji na stronie 3, drugi akapit od dołu.

Odnosząc się do tych treści odwołania, w których strona wymieniła przepisy: art. 8, art. 10 pkt 1 i 2, art. 11 pkt 1, art. 12 oraz art. 21a) pkt 10 podpunkt 2a) Prawa przedsiębiorców, Prezes UOKiK stwierdził, że są one chybione. Prezes UOKiK zwraca uwagę, że poza zacytowaną preambułą oraz przytoczoną treścią art. 21 a) pkt 10 podpunkt 2a) do ww. ustawy skarżący nie sprecyzował (nie sformułował) konkretnych zarzutów i argumentów wskazujących na ewentualne naruszenie przez organ powyższych przepisów bądź sugerujących niedopełnienie przez organ obowiązków wynikających z powyższych przepisów. Należy zauważyć, że obowiązujący od 1 stycznia 2020 r. przepis zawarty w art. 21a) ww. ustawy, zwany również „*prawem do popętniania błędu*” dotyczy wyłącznie przedsiębiorców, którzy po raz pierwszy rozpoczęli działalność gospodarczą na przestrzeni ostatnich 12 miesięcy lub ponownie rozpoczęli działalność po upływie co najmniej 36 miesięcy od dnia jej ostatniego zawieszenia bądź zakończenia. W związku z tym, że przedsiębiorca prowadzi w sposób ciągły działalność gospodarczą od 4 listopada 1985 r. powyższy przepis nie znajduje zastosowania w jego przypadku.

Jak wskazuje art. 8 ustawy Prawo przedsiębiorców, przedsiębiorca obowiązany jest wykonywać swoją działalność na podstawie przepisów prawa. Zdaniem Prezesa UOKiK powyższy przepis nie został zrealizowany w niniejszym przypadku, ponieważ skarżący podmiot dopuścił się naruszenia przepisów w zakresie uwidaczniania cen, co zdecydowanie nie pozwala uznać, że prowadzona przez niego działalność mieściła się w granicach obowiązującego prawa.

Mając na uwadze art. 10 ust. 1 i 2 oraz art. 11 pkt 1 Prawa przedsiębiorców, organ drugiej instancji zaznacza, że w niniejszym przypadku nie można mówić o rozstrzygnięciu sprawy na korzyść przedsiębiorcy, ponieważ brak jest wątpliwości co do stanu faktycznego (naruszenia) oraz co do treści normy prawnej po stronie organu pierwszej instancji. O wątpliwościach dotyczących stanu faktycznego można by mówić wówczas, gdy brak byłoby dowodów bądź brak byłoby możliwości ich uzyskania. W niniejszej sprawie zebrany przez inspektora reprezentującego Lubuski WIIH materiał dowodowy jest kompletny, rzetelny i spójny i nie budzi zastrzeżeń organu wyższej instancji. Stan faktyczny, świadczący o uchybieniach strony znajduje potwierdzenie w protokole kontroli, który strona podpisała w dniu 18 marca 2021 r. nie wnosząc żadnych uwag - co czyni dokument ten niepodważalnym dowodem w sprawie.

Przechodząc do rzekomego naruszenia art. 12 Prawa przedsiębiorców, wskazanego przez stronę, Prezes UOKiK nie dopatrywał się znamion jego naruszenia po stronie organu pierwszej instancji. Organ ten, przeprowadzając postępowanie w niniejszej sprawie działał w sposób prawidłowy w ramach ustanowionych kompetencji, kierując się zasadami proporcjonalności, bezstronności i równego traktowania.

W związku z powyższym, wymienione/przytoczone przez stronę przepisy ustawy Prawo przedsiębiorców w żaden sposób nie dowodzą że Lubuski WIIH prowadząc postępowanie administracyjne w niniejszej sprawie wykraczał poza ustanowione przepisy prawa bądź uchybił wskazanym wyżej przepisom. Organ działał w granicach ściśle określonych i przyznanych mu kompetencji ustawowych, egzekwując konsekwentnie wymagania wynikające z regulacji prawnych oraz kierując się ochroną interesów konsumentów. Również odmienny sposób postrzegania przez stronę zacytowanego przez stronę przepisu art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, który jest interpretacją subiektywną, nie dowodzi, że w niniejszym przypadku doszło do błędnej wykładni/subsumpcji przepisów prawa po stronie organu.

Ponadto, Prezes UOKiK wskazuje, że w omawianym przypadku nie znajduje podstaw do zastosowania środków przewidzianych w art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze waga naruszenia musi być znikoma, przez co należy rozumieć, że istotność, znaczenie oraz rozmiar naruszonego obowiązku są niewielkie. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W przedmiotowej sprawie strona dopuściła się naruszenia art. 4 ust. 1 ustawy o cenach, tj. w przypadku 11 pozycji wskazanych w cenniku wskazała ceny usług w zakresach „od - do” przez co nie spełniony został wymóg jednoznaczności w zakresie uwidaczniania wysokości tychże cen. Powyższe wskazuje, że wagi naruszenia nie można uznać za znikomą, pomimo, że strona zaprzestała naruszenia, należy uznać że przesłanka pierwsza nie została spełniona. Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miała być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Należy mieć na względzie fakt, iż kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów ustawy o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tzn. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca w myśl art. 8 dyrektywy nr 98/6/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. w sprawie ochrony konsumenta przez podawanie cen produktów oferowanych konsumentom (Dz. Urz. UE L80/27 z 18.3.1998). Skuteczność kary przejawia się możliwością jej nałożenia i wyegzekwowania. Aby kara była odstrasżająca jej wysokość powinna być dotkliwa dla przedsiębiorcy, ale nie eliminować go z rynku. Kara nałożona na podmiot musi także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. winna stanowić ostrzeżenie dla przedsiębiorcy, mające na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości. Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, tj. właściwa do osiągnięcia zakładanego celu jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami o cenach.

Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że sankcja w wysokości 200 zł (słownie: dwieście złotych) jest karą w bardzo niskiej wysokości, a zarazem proporcjonalną wobec

zaistniałego naruszenia, przy czym zauważyć należy, że za naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach przewiduje się karę w wysokości do 20.000 zł.

Konkludując, z uwagi na nieprzestrzeganie przepisów o informowaniu o cenach skutkujące naruszeniem interesów konsumentów, Prezes UOKiK nie znalazł argumentów przemawiających za zmianą decyzji organu pierwszej instancji na korzyść strony. Utrzymując w mocy zaskarżoną decyzję Lubuskiego WIH, Prezes UOKiK miał na uwadze całokształt okoliczności sprawy, zarówno łagodzących, jak i obciążających, w szczególności stopień naruszenia, dotychczasową działalność oraz wielkość osiąganego przychodu. Podsumowując przeprowadzone rozważania, Prezes UOKiK stwierdził, że złożone przez stronę odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie, a zaskarżoną decyzję należy utrzymać w mocy.

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiścić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gorzowie Wlkp. w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/